

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s pošiljnim vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četrť leta 2 K. — Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Na inserate se plačuje od enostopne petifvrste za enkrat 48 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanja“ stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprite reklamacije so poštne proste.

Pripravljeni za odpor.

Med nemškim narodom se je na umeten način napravilo razburjenje. Vzbudili so ga ter ga neprestano netijo, podpihujejo in vzdržujejo nemški Volkstagi, na katerih imajo glavno in edino besedo ne avstrijski domoljubi, marveč zagrizeni vsenemški hujškači.

Vlada bi temu razburjenju bila lahko kmalu storila konec, če bi bila preprečila vsenemško protislovansko in protiaustrijsko hujškarijo. Tega pa pogumni Seidler in brumni Toggenburg nista storila, temveč sta pred vsenemškimi hujškači telebnila na kolena. Seidler je vsenemškim požeruhom obljubil, da bo nenasiljivemu vsenemškemu želodcu pripravil mastno kosilce, ki ga bodo plačali Čehi in Jugoslovani. Kakor lačna žival kriči, dokler se ji ne da hrane, tako tudi vsenemški zagrizenci tulijo naprej, dokler ne bo zadovoljena njihova samogoltnost. Tako se vzdržuje „veliko razburjenje“ med nemškim narodom.

Nemškonacionalna politika, ki jo sedaj vodi in tira nagajka Wolfa in vsenemcev, se je pokazala za docela nesposobna, da bi rešila avstrijsko vprašanje. Avstrijska ustavna preosnova mora priti, ker je neodkionljiva nujnost. Izvršiti pa se mora ta preosnova na temelju istega glavnega načela. Nemci pa tega nočejo. Enega in istega glavnega načela za vse avstrijske dežele nočejo priznati in pripustiti. Nemci na Češkem zahtevajo za se narodno samostojnost in razdelitev dežele. Nemci na Štajerskem in Koroškem pa nočejo nič slišati o kakšni narodni samostojnosti Slovencev in razdelitvi Kronovin v slovenski in nemški del. Kako se naj torej izvrši prepotrebna preosnova in tako težko pričakovano prenovljenje Avstrije, še bo edino merodajna nemška želja in zahteva?!

Naši in češki poslanci so dne 7. majnika izdali skupen oklic na jugoslovanski in češki narod, v katerem z največjim ogorčenjem ugovarjajo proti vsem poizkusom vlade, da brez sodelovanja naših narodov

in proti njim z naredbami izpremeni davno preživelo in od narodov nepriznano ustavo; posebno ugovarjajo, da se sedaj osnujejo od nemških zagrizencev izsiljena okrožna glavarstva na Češkem. Obenem ugovarjajo proti napovedi državnopravnega odcepljenja slovenskih dežel od celokupnega naroda Slovencev. Hrvatov in Srbov; zakaj namea te odcepljivo je pomnečevanje Slovencev in nemški napad in naval na Jadransko morje.

Jugoslovanski in češki poslanci izražajo svoje ogorčenje nad tem, da se vlada upa to ukreniti v najusodepolnejšem trenutku svetovne vojne in da nam na naše zahteve po samoodločbi, po politični samostojnosti, ki so obenem zahteva vsega omikanega in demokratičnega sveta, odgovarja s samovlastno samovoljnostjo, ki ne prinese ne miru ne možnosti priateljskega sodelovanja narodov, kakor si ga vsi želimo, temveč bo začetek bojev, kakoršnih tu še ni bilo in ki morejo biti dalje segajoči, nego sluho njih povzročitelji sami: Odgovornost za posledice pada v prvi vrsti na vlado, katere je s tem svojim korakom iznova pokazala pred vsem svetom, da Avstrija ne more nositi imena pravne in ustavne države in da se nikomur odgovorna vlada maloštevilnikov in vlada uradnikov pod pritiskom in s sodelovanjem enega dela nemškonacionalnih poslancev upa ubiti glas parlamenta, izvoljenega na podlagi splošne volilne pravice.

Jugoslovanski in češki narod ne priznavata nikdar in v nobenem slučaju nobene nasilne uvedbe, nobene kakršnekoli enostranske upravne odredbe, temveč jih odklanjata z največjim ogorčenjem; odklanjata pa tudi vsako odgovornost za nadaljni razvoj in združena vztrajata v boju proti samovladstvu in nadvladi ter v borbi za demokracijo, svobodo, za pravico samoodločbe in za svojo politično samostojnost. Ne bojimo se nobenega nasilja.

Tako so torej naši poslanci v zvezi s češkimi sprejeli boj, ki jim je ga vsilil Seidler, suženj vse

nemške zagrizenosti in pohlepnosti. Za našimi poslanci stoji ves naš narod kakor eden mož. Nadvlada enega naroda nad drugimi v Avstriji ne trpimo več. Kot enakopravni in enakovredni z nemškim narodom hočemo živeti. Zahtevamo, da se to, kar se namerava dati Nemcem na Češkem, kjer ni za to nobene dejanske potrebe in upravičenosti, da Slovencev v vseh pokrajinah, kjer stanujejo in kjer so za to veliko bolj ugodna tla nego na Češkem, zlasti na Koroškem in Štajerskem. Poizkus, odcepiti Slovence od Hrvatov in Srbov, zavračamo z vso ogorčenostjo ter se bomo še bolj nego prej vojskovali za uresničenje naše jugoslovanske deklaracije, zahtevajoče ujedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno samostojno in neodvisno državo pod habsburškim žezlom. Ne bojimo se nobenih groženj in nobenega nasilja. Vsaka vlada, ki je protivnica naših stremeljenj, naj se imenuje Seidler ali kakorkoli; se bo prepričala in kmalu občutila na lastnem telesu, da je Jugoslovani junaki tudi na političnem bojišču.

Pravica slovenskega jezika.

Citatelj, čitateljica!

Gotovo se veseliš, da je med Slovenci posebno na Štajerskem vse tako navdušeno in složno za jugoslavijo. Časopisje ti govori iz sreca. Ponosni si na naše voditelje, zlasti poslance, da vsi tako odločno proglašajo prava politična in državniška načela, ki so ob enem tudi tvoja, ker so jugoslovanska. Če vidiš, kako ogromno delo imajo in veliko nalogo izvršiti, bi jim rad pomagal in šel na roko. Podpisal si že jugoslovansko deklaracijo in pobral podpise v okolici. Sedaj pa ne veš kaj začeti. Bereš časopise, pri vsaki številki se nanovo navdušiš; rad bi storil kaj velikega.

A stori nekaj malega, izpolni nekaj, kar je tebi lahko, kakemu poslancu in mnogemu drugemu morda težje, pa bo veliko delo. Ti ne znaš nemški. Vsak rojak, tudi tisti, ki zna nemški, ima pravico: nemški ne znati. On lahko zahteva od uradov, pri železnici in pri pošti, da se mu postreže na sloven-

LISTEK.

„Pranger“

(Januš Golec.)

(Dalje.)

Zenski spol je rešen motvoza dolgovoznih napitnic navdušeno plosnil, gospodje so zadovoljno kimali in poplaknili vsled govora osušena grla. Le g. župan ni ne kinil pohvalno, ne pil, ampak klaverno poprarijeno je sklonil glavo. Neštetokrat mu je udarila ta St. Peter proslavljajoča pesem v baritonu na uho, pa nikdar se mu ni zapičilo besedilo tako ostro globoko v župansko srce kot na velikonočni pondeljek, dne 11. aprila leta 1882. Prvič tedaj so ga dre gnile v občutljivo tolejo ponosa besede te pesmi: Sv. Petra ti si vas! Torej — vas, ne — trg, mu je brnelo po duši in nagibal je glavo še globokeje na prsi.

Sledile so tej himni druge veseljaške, vse je bilo. Fantje in piveci siromaki in prostaki so odgovarjali iz ljudske sobe veseli gospodi, le župan je molčal, prezidaval je globoko zevajoči jarek med vasjo in — trgom.

Rajajočo družbo je osupnil županov molk, merili so, da ga je opahnilo vino in da bo običajno zadremaval. Glavo kloneči župan pa se je še potopil bolj globoko v brezno razlike med vasjo in trgom — pozabil je, da je v družbi in zamrmljal pol glasno slišno:

„Torej vas — vas — vas ...“

Vsi so se spogledali, o čem da sanjari vaška glava, nikdo ga ni razumel razen bistroumnega padarja.

Po spoznanju županove dušne boli si je nategnil lečnik ostanke las, pobrunkal s prsti desnice po glavi, sunil z nogo pod mizo zamišljenega župana in mu pokinil na stran. V kotu posebne sobe mu je šepetal dolgo na uho.

Padarjeve besede so se zasajevale pomirjevalno in veselo na omračeno županovo dušo. Kot jutranja zarja se je zadovoljno nasmehnil, segel globoko v žep in namignil krčmarju. Gostilničar je stisnil ta ponujeni mu bankovec ter odhitel v klet. Župan in padar sta se nasmihala; ostala gosposka družba je pa obmolnila v nestrpnem pričakovanju: kaj da bo prinesel in pritisnil iz kleti krčmar? Vrnil se je rajni Karl v posebno sobo s kar polnim škatlom na glavi. Posode pa ni odložil pred radovedno gospodo, ampak sopol je z njo v drugo izbo med prostake. K skupni mizi je zbral 14 krepkih fantov, vabeč jih k brezplačni pijanci.

Fantje so posušili polni škaf med petjem in v riskom v dobri uri. Gostilničar ga je napolnil v drugo na županov račun.

Ko so pa posrkali piveci že blizu polovice drugega škafa, je stopil med nje padar, jih premotril od pet do glave, zamahnil z roko v posluš in jih nagovoril:

„Fantje! Šentpetersko korajžna kri se pretaka po vaših žilah.“

Nagovorjeni so se podrgnili nehoti po stegnih, hoteč se prepričati lastnorčno o pretoku hrabrostne krvi. Padar je napravil govorniški odidi, da bi se použgal poslušalce v radovednosti ter nadaljeval:

„Korajže imate za 20 takih trgov, kakor je Pod-sreda, pa venidar ste samo vaščani te šentpeterske fare. Ko se ni bilo ne mene, ne vas, ko je še počiva-

la moja in vaše duše v božjih rokah, je bil tudi nas lepi St. Peter trg, ne — vas!“

Padar se je vnovič oddahnil, da bi polovil zaradi govorniške navdušenosti pojemajočo sapo. Sunil je po zraku proti ničesar sluteči Podsredi in vikinil:

„Podsrečani so nas oropali tržanstva, ker so nam potatili prangerja, s katerim se bahavo ponašajo danes kljub svojim slamačnim streham. Fantje: Pri moj duši! Še tretji škaf vina, še četrtega in petega dobite zastonj, ako spravite še nocoj podsrečkega prangerja na njegov prejšnji očetovski dom v — St. Peter.“

Mislil, da ni žel kmalu kak general, govoreč pred bitko svojim vojakom, toliko boj, kri in celo — smrt prezirajočega vspeha nego ravno padar, ko je pozval na osveto mladeniško šentpetersko kri.

Po končanem nagovoru so škrtnili fantje jezno z zobmi, stisnili grozeče pesti proti Podsredi ter se razšli po voz, konje, krampe, kolce in verige. Pri pogledu na to fantosko udano navdušenost za priboritev oropanih pravic se je oveselil župan, objel padarja in zakrožil pevajoče, kar je bilo redkokedaj, ono svojo:

„Le enkrat, enkrat le, le enkrat se živi!“

Za napad odločeni prostaki so se oboroževali; ministri in gosposki generali pa so popivali objemajoč se na račun zmage, osvojitve tržkih pravic, časti in prednosti. Fantje so pripeljali voz in vpregli par konj. Popili so preostalo polovico drugega škafa, zasukali iz jednega grla, sedlo jih je 14 na voz in oddrli so v smeri proti Podsredi.

(Dalje prihodnjič.)

ske prešnje in če imajo kaj govoriti, da govore ž njim v njegovem jeziku. Tem večjo pravico imaš in lažje storiš to ti, ki nemški v resnici ne znaš. Ti si v ugodnejšem položaju kot oni, ki zna nemški. Kak dober Slovenec, ki zna nemški, pa je malo strahopeten, si misli, kadar ima opraviti v kakem uradu, v katerem sedi kak nenaklonjen uslužbenec: morebiti ta ve, da jaz znam nemški in začne torej nemško. Ni prav storil, zatajil je svoj jezik. A njemu bi skoraj se lažje odpustilo kot tebi, če skušaš nemški govoriti, jezik pa, ki je tvoj materni in edini občevalni pa zatajiš. Ti, ki ne znaš nemški, imaš še posebno pravico, nemški ne znati, ti s svojo slovenščino prideš dosti dalje kot oni, ki zna nemški. Imaš posebno pravico zahtevati v uradih, da se uljudno slovensko listine govorijo in se ti izroče in dostavijo slovenske listine. Če bi samo vsi tisti, ki nemški ne znajo, to zahtevali, do česar imajo posebno pravico, kje bi že m. bili daleč naprej.

Tako tvoje obnašanje se daleč ni kako izživljanje. Pač pa je predrznost, če nemški nastavljenec v slovenskem kraju misli, da ima pravico slovenski ne znati. Ako je nastavljen pravi Nemec, ki slovenski res ne zna, tedaj ima pravico slovenski ne znati, dokler se slovenščine ne nauči. A on ne spada niti en dan na tako mesto, ker urad je radi ljudstva, ne ljudstvo radi urada. Nemec malokateri slovenski zna, ker se slovenščine ne more naučiti, dasi ima morda dobro voljo. To so le nemčurji, ki slovenski znajo, pa se delajo, kakor da je ne znajo. Na shodu v Št. Janžu je neka žena rekla za odhajajočimi Nemci: To so Italijani, pojdemo nad nje! Nek Gol, ki drugače slovenski noče znati, jo je hitro razumel in zahteval od orožnika, naj jo zabilježi, česar seveda ni storil. Če je kaj žaljivega, nemčur hitro razume.

Seveda je velik razloček med nemškutarjem in dobrim Slovincem, ki se pa iz strahu pred neprijetnostmi in iz miroljubnosti trudi v gotovih slučajih govoriti nemški, sprejeti nemško listino. Prvi je izdajalec slovenske stvari, drugi jo je pa zatajil. Prvi je Judež, drugi je Peter. Prvi se ne poboliša, drugi se poboljšajo. Če se vsi Petri poboljšajo, dobi naša slovenska zemlja čisto drugo, res slovensko lice. Delo je majhno za posameznika, a v celoti je doseženo in opravljeno velikansko delo. Govori slovensko, imaš pravico nemški ne znati; zavrne vsako samonemško listino iz istega vzroka. Vsa naj to stori in upoštevani bomo bolj kot sedaj.

Pa vprašaj, kaj je za narod pridobljeno, če jaz v uradih in n. pr. na pošti zahtevam slovenske poštne vrednote in receptise, oziroma dvojezičnih, slovenskih tako ni; uradnika, če ni naš, ne bom sprebrnil, da bi rajše Slovincem postregel. Toda misli dalje. Če mi vse pošte in urade prepravimo z zahtevo po dvojezičnih tiskovinah (morali bi jih dati brez zahteve), bo izdaja slovenskih vrednot proti samonemškimi prišla v nasprotno razmerje, kakor je sedaj. In tam gori na višjem mestu, kjer se skrbi za založbo tiskovin, bodo gledali, če se bo izkazala kot potrebna vedno večja izdaja slovenskih tiskovin. Vedno bolj nas bodo vpoštevali, k čemur bo pripomogla naša zavednost v podrobnem delu. Videli bodo, da nas je nankrat toliko, izginili bodo samonemško govoreči in čuteči uradniki.

Kmalu bo zopet ljudsko štetje. Tedaj je sveta dolžnost vsakega Slovence, da napove slovenski kot materni in občevalni jezik. Če ti zavrneš eno samonemško ti vročeno ali dostavljeno ti listino, storiš tako važno delo, kakor če se pri volitvi ali pri ljudskem štetju priznaš za Slovence. Da pa si boš upal v kaki trgovini ali v gostilni, kamor neseš svoj denar, če si že prisiljen iti k nedomačinu, slovenski govoriti, toliko korajže ti prisojam.

Hrvatstvo.

Tisti, ki ne marajo sosednih Slovencev in ne privoščijo narodu prostosti v svobodni jugoslovanski državi, nimajo torej pravih ugovorov, ki bi držali zoper našo stremeljenje. Zdi se mi, da sem čul v nekem modrem ugovoru, ki ga je brččas iztuhlata Stajerčeva glava: Slovenci bodo se morali učiti hrvaški jezik. Toda zakaj? Ali se sedaj vsi nemški učimo, ker smo z Nemci v eni državi? Dasi nas tako pitajo z nemščino, se vendar uči, kdor se hoče. In zakaj bi se mi naj hrvaški učili, ko pa Hrvata, oziroma Srba razumemo, on pa nas. To nam zadostuje. Govoril bo pa od Slovencev hrvaški, kdor bo hotel, in od Hrvatov slovenski, kdor bo hotel. Toliko smo si brati, da se dobro razumemo. Dana bo pa v okviru iste države priložnost, priti več med seboj v dotiko. Sedaj se še z bratskim narodom na sejnih ne moremo shajati, ker so meje zaprte.

Je pa tudi prava slast poslušati Hrvata, posebno hrvaškega govornika. Njegov jezik je poln vrlin in govorniško nenavadno blaglasen. To mu priznajo vsi poznavatelji hrvaškega jezika. Kdor se ni imel priložnosti slišati hrvaškega govornika v cerkvi ali drugače, ta naj si prejkoprej privošči to slast. Ne samo, da ga bo dobro razumel, ampak goril bo za hrvaščino, še bolj bo hrepenel po zedinjenju. Naši sosedji, zlasti tu Nemci, tam Madžari, bi radi rabo slovenskega, oziroma hrvaškega jezika omejili, želijo, da bi postala mrtva jezika, ki se več ne rabita. Toda Bog, ki je jugoslovansko pleme ustvaril in njega jeziku dal toliko čar, nam bi zameril, če bi mi to privolili. Po geslu: „Pomagaj si sam in Bog ti

bode pomagal“, hočemo z božjo pomočjo odstraniti vsako tako nevarnost in si zagotoviti meje, da bo jezik, kjer je sedaj doma, ostal doma. Jugoslovanska pesen in molitev in govorica naj se glasi od roda do roda! K temu pripomoči nimamo samo pravice, ampak tudi dolžnost.

Tolažba žalostnim

Napisal A. Kosi, šolski ravnatelj v Središču.

Kdo je v tem velikem času brez trpljenja? Bore malo je tako srečnih ljudi, ki bi ne čutili gorja, ki ga povzroča vojna. V soke palače in šumna mesta premorejo ravnotako malo proti temu kakor škrlatniki na zlatih prestolih. Skrij se, kamor se hočeš, delaj kar hočeš, obrni stvar tako ali tako: trpljenje ne utečeš. Kdor gl da in opazuje sedanje svetovno gorje z odprtimi očmi, se mora pač čuditi, da trpeče ljudstvo vse tako mirno prenaša, da jih več ne obnemore, da se jih več ne zgrudi pod neizmerno težjo od dne do dne se množecih bridkosti in težav. Poseben pojav je to, recimo, da je milost od Boga, ki se nas vendar ni docela zapustil, dasiravno se mu od dne do dne bolj odtegujemo.

Žena je izgubila v vojni moža, mati sina, včasih celo po dva in še več, edina opora so ji bili, ostala je sama z majhno dečico, polje se mora obdelati, gospodarstvo se ne sme zanemarjati, sicer jim grozi lakota, toda pomoči od nikjer. Denarno podporo sicer dobiva, a kaj ji koristi denar, ko pa zanj ne more dobiti potrebnih delavnih moči, ne najnujnejših potrebščin za gospodarstvo. Mnogo drugih žen ima vsaj upanje, da se jim vrnejo možji in sinovi, da dobe dopust itd., a naši je odvzeto v tem oziru vse upanje — zavest, da nikoli v življenju ne vidi ne moža, ne sina, ta zavest jo muči in tlači kakor mora.

Je-li to življenje? Ali bi bilo čudo, če bi preprosta žena v teh razmerah obupala? A vendar jo nekaj drži, nekaj krepi, da ne obnemore, da vstraja. Ta „nekaj“ je poleg verskega čuta in iz njega izvira joče tolažbe neprestano delo, s katerim se ukvarja od ranega jutra do pozne noči, kateremu posveti takorekoč vse svoje moči. Ne zaveda se sicer resnice, da je delo življenje, a vendar čuti med neprestanim pehanjem za vsakdanji kruhek, da se vzbuja v njeni notranjosti neka nadnaravna moč, ki je mati potrpežljivosti, tolažbe, poguma in vztrajnosti. Kakor vera, tako je tudi delo velik tolažnik v žalosti. V delu najde pa vsakdo tolažbe v bridkih urah, in to je tudi vzrok, da preprost, delaven človek lažje prenaša vsako gorje in vsako nesrečo, ki ga zadene, kakor pa gospodski človek, ki mu življenjska naloga ni delo, ampak samo uživanje.

K preroku Mohamedu je prišla nekoč žena, vsa obupana, polna bridke žalosti zaradi smrti svojega moža. Tolažbe je želela, tolažbe iskala in prosila, a bila je, vsaki tolažbi nedostopna. Tedaj ji je nasvetoval Mohamed čudno zdravilo za njeno bolelost: „Idi in izkopli v puščavi za žejne popotnike studenec!“ In še dandanašnji občuduje Mohamedanec modrost teh besed — saj se lahko vsakdo prepriča o povoljnem vspehu tega nasveta.

In če vidimo v sedanjih vojni dobi toliko gorja, toliko bridkosti, toliko nevtolažljivih dušnih bolečin, tedaj bi človek nehoté nasvetoval enako: Išči tolažbe v delu in doprinasanju dobrih del. In če ti je usoda toliko mila, da ti ni treba delati za sebe, delaj pa za druge, pomagaj revežem in pomoči potrebnim. Uveril se boš kmalu, da Jezusova zapoved o ljubezni pravzaprav ni zapoved in postava, ampak takorekoč jedro njegovega vzvišenega nauka — pot do sreče.

Ker sta torej vera in delo dva močna činitelja, ki nam pomagata prenašati bolelost in žalost, zato najdemo nevtolažljivih oseb največ med verskimi slabih in med bogatimi, brez dela živčimi ljudmi, dočim se z verskim prepričanjem prepojen človek mnogo lažje vtolaži in umiri, ker mora „studenec kopati za druge.“

Blagor nesrečnim, ki iščejo tolažbe v veri in v neprestanem vztrajnem delu, gorje pa onim, ki jim postane, ako jih zadene nesreča, le žalovanje cilj njihovega nadaljnjega življenja!

Kako zdravimo motno in pokvarjeno vino in sadjevec.

(Po „Kmetovalcu.“)

Dnevno nam prihajajo vprašanja, kako je ravnati z vinom in sadjevcem, ki se letos nenavadno dolgo ne učisti ali ostaja še vedno sladak ter noče pokipeti ali počrni in porjavi. Zaradi tega hočemo tukaj le nakratko pojasniti, kako se ravna s takimi vini, v glavnem pa opozoriti na tista gospodarska navodila in na tiste knjige, iz katerih se lahko vsak natančno pouči o ravnanju z vinskimi in sadnim pridelkom. Kajti iz stavljenih vprašanj ni vedno mogoče zaslediti pravega vzroka pokvarjenosti vina ali mošta, ampak to zamore samo posestnik pokvarjenega vina, ki na podstavi njemu natančno poznanih okoliščin iz spodaj navedenih spisov lahko pride na pravi vzrok pogreška in določi tudi način zdravljenja.

Grozje je v minulem, izredno suhem in vročem letu dozorelo prav dobro in si pridobilo mnogo sladkorja, kar je zelo ugodno vplivalo na dobroto in silo lanskega pridelka. Ravno tako je s sadjevcem.

Zaradi velike množine sladkorja so vina močna, nekatera pa še vedno sladka, ker iz različnih vzrokov sladkor ni še popolnoma pokipel. Posledica temu je, da se vina in sadni mošt navzlic pretakanju še vedno ne učistijo. Izmed glavnih vzrokov je hranenje vina ali mošta v premrzlih prostorih ali kletih, koder sploh ne more pokipeti ali se pa pretvarjanje v alkohol vrši le polagoma; sladkor se v premrzlem prostoru pretvarja v težko kipeči sluzni sladkor. Tako vino je treba spraviti v prostor, ki ima najmanj 14 stopinj do 16 stopinj C toplote, kjer bo sladkor lažje pokipel in vino se bo potem učistilo. Mogoče tudi, da v moštu ni sedaj več dovolj močnih kvasnih gliv — zato priporočamo, da se doda moštu samočišče kvasne glive, ki jih razpošilja deželno kmetijsko-kemijsko preskuševališče v Ljubljani. Če kvasne glive v moštu ne dobe dovolj dušika, jim pognojimo in sicer s tem, da jim damo v mošt na vsakih 100 litrov 10 gramov salmijaka, ki je dušeno umetno gnojilo. Če je pa mošt hitro in pravilno pokipel, pa se vendar le ne učisti, je lahko, da to povzroča prevelika množina sluznatih beljakovin in pomanjkanje čreslovine v moštu. Čreslovina zakrknje sluznate beljakovine, ki se vsedejo na dno in mošt se učisti. Čreslovina se moštu doda v obliki tanina, ki se jo dobi v lekarni.

Natančen pouk, kako se vino čisti, vsebuje „Gospodarsko navodilo“ št. 20. „Čiščenje in precejanje vina.“

Poraba samočistih drož je popisana v navodilu št. 9 „Čiste drože in njih raba v kletarstvu.“

O vinu, ki počrneva ali porjavi, dobimo pouk, kako z njim ravnati, v navodilu št. 1. „Zakaj vino črni, kaj je temu vzrok in kako se temu odpomore.“

Te in še več drugih spisov o ravnanju z vinom in sadjevcem ima v zalogi c. kr. kranjska Kmetijska družba v Ljubljani. Knjiga „Sadno vino ali sadjevec“ pa se dobi v Katoliški Bukvarni v Ljubljani. Cena 2 K 40 v.

Naše žrtve za domovino.

Fantje domačega strelskega polka št. 26 nam poročajo, da je nemila smrt ugrabila poddesetnika I. vana Rožnik, doma iz Starega trga pri Slovenj Gradcu. Bil je v najlepši mladosti, star 24 let. Dne 26. marca je bil težko ranjen od drobea sovražne granate. V par urah je umrl v vojaški bolnišnici v Serenu in je tam pokopan na vojaškem pokopališču. Junak je bil odlikovan z malo srebrno svetinjo, z bronasto svetinjo in s Karlovim četnim križcem. Bil je vedno vesele narave in na Boga tudi ni pozabil. Njegovim staršem in rodbini izrekajo sožalje vsi njegovi prijatelji od 6. stotnije: četovodja Grasič Franc, desetnik Maček Anton, desetnik Čirjak Ivan, cesetnik Pesinovič Alojz, poddesetnik Vrbanjak Jak., poddesetnik Simon Dolenc, strelci Manko Alojz, Al. Rutnik, Preložnik Franc, Petrič Jožef, Peteršič Pavel, Tement Mihael, Miakar Mihael in Rokus Rožičnik.

Žalostno poročilo smo prejeli od č. g. vojnega kurata iz vojaške bolnišnice dne 6. marca t. l., da je našel v daljni tujini na italijanski zemlji smrt za domovino črnovojnik Alojzij Oman. doma iz župnije Spielfeld. Bil je v 49. letu svoje starosti. Nekdaj je služil tri leta pri 47. pešpolku, a zdaj je bil do deljen neki trenski koloni. Dne 20. februarja so ga odnesli v vojaško bolnišnico. Ko so mu podelili sveto poslednje olje, je izdihnil svojo blago dušo. Rajni je bil od vseh v občini ljubljani in spoštovan. Bog daj zvestemu možu, blagemu očetu ter vzornemu občanu večni mir!

Dne 10. marca t. l. je zadel sovražni šrapnel ob 10. uri dopoldne v glavo ognjičarja Baumana iz Srednjega Gasteraja v Slov. gor., in ob enih popoldne istega dne je junak že izdihnil svojo dušo. Odlikovan je bil s srebrno in bronasto kolajno in s Karlovim četnim križcem. Padli je bil od svojih mladih let pošten in dober sin, ud pevskega društva in Marijine družbe. Bil je potem kot mož na Planini na Kranjskem zopet pri pevskega društva. Star je bil komaj 36 let. Bojeval se je od začetka italijanske vojne hrabro do zadnjega trenutka. Zapuстил je pridno in pošteno ženo in en mesec starega otroka, starše, sestro in dva brata, ki sta še oba na bojnem polju. Brat Leopold je že obiskal grob svojega brata, ki počiva na pokopališču župnije Rai ob Pivai.

Na južnem bojišču je dne 5. aprila t. l. sovražna krogla pretrgala nit življenja vrlému 22letnemu mladeniču Rudolfu Zeleniku iz Župe tince pri Sv. Antonu v Slov. gor. Bil je trikrat odlikovan: s srebrno svetinjo II. razreda, z bronasto svetinjo in s Karlovim križcem. Dva in pol leta je bil na bojišču. Starši so bili ponosni na njega, ker je bil vzor pridnega mladeniča. Rajnega je vse ljubilo zaradi njegovega tihega in mirnega značaja. Ko je došla žalostna vest, da je Rudolf padel, niso žalovali le oče in mati, brat in sestra ter sosedji, temveč cela župnija. Rajni je bil tudi vrl narodnjak.

Zadet od sovražne krogle je padel na tirolskem bojišču Franček Šnoff od domačega pešpolka, doma iz Oseka pri Sv. Trojici v Slov. gor. Še zdrav in vesel je vzel jeseni l. l. slovo od svoje dobre mamice, očeta in bratov, katerih eden se tudi nahaja na italijanskem bojišču, ter sester. Ni Ti bilo dano, dragi Franček, videti več svojega doma, sosegel si pa zato plačilo nad zvezdami!

sedla Slezije. Lojd Žorž je baje obetovano povdarjal važnost avstrijskih predlogov ter izrazil željo, da bi se tako lepe prilike, skleniti mir, ne smelo pustiti v nemar. — Uradno se poroča, da o tem pismu ni nič resničnega.

Naš cesar v nemškem glavnem stanu. Dne 12. t. m. je naš cesar obiskal nemškega cesarja Viljema v nemškem glavnem stanu. Našega cesarja so med drugimi spremljali tudi zunanji minister grof Burian, načelnik generalnega štaba baron Arz in avstrijski poslanik v Berlinu princ Hohenhofe. Vršila so se posvetovanja o političnih, gospodarskih in vojaških vprašanjih, ki se tičejo sedanjega in bodočega razmerja med nami in Nemčijo. Dosegel se je v vseh vprašanjih popoln sporazum in je bilo sklenjeno, da se naj v bodoče zavezniško razmerje med obema državama še bolj izpopolni, poglobi in utrdi ter da naj bo naša zveza z Nemčijo v bodoče še bolj tesna in trdna, kakor je bila dosedaj. Obisk našega cesarja v nemškem glavnem stanu je bil baje vsled tega primeren, ker se je v sovražnem inozemstvu domnevalo, da je postalo razmerje med našim in nemškim cesarjem vsled pisma, katerega je naš cesar poslal princu Sikstu Burbonskemu, nekoliko zrahljano.

Pruska zbornica je tudi v tretjem branju odklonila vladno predlogo glede uvedbe splošne in enake volilne pravice v Prusiji. Prusi torej ne marajo, da bi v Prusiji prišlo ljudstvo do svojih pravic, zlasti zaradi tega ne, ker bi vsled nove volilne preosnove prišli tudi Poljaki do večje veljave.

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču razven boj za goro Corno nobenih važnejših dogodkov — Na francoskem bojišču hudi artilerijski boji severno od kanala La Bassee v Flandriji. Sicer je pa položaj nespremenjen.

V Trbovlje! Veliki manifestacijski shod

se vrši dne 19. maja, na Binkoštno nedeljo popoldne ob 2. v Trbovljah v prostorih Martina Pust (pri Špancu). Govorili bodo: Dr. Benkovič, dr. Ravnihar, dr. Korošec, dr. Kramer.

Za jugoslovansko idejo vsi na shod!

Tedenske novice

Naši listi v nevarnosti, da ne dobijo papirja. Vojska že dela tudi pri papirju težave. Mi smo dobili obvestilo, da nam dosedajna papirna fabrika ne sme več pošiljati papirja. Kam so nas pridelili, še ne vemo. Na vsak način bodo nastale pri nas radi papirja velike težave. Ako se stvar kmalu ne pojasni, bomo prisiljeni, takoj skriti naše liste na stiri strani. V tem slučaju bodo seveda izpadli inserati, tako da bodo čitatelji dobili cele štiri strani novic. Toliko v obvestilo!

Trideseti maj se bliža. Na Telovo bomo obhajali po širni jugoslovanski domovini od Mure do sinje Adrije obletnico jugoslovanske deklaracije. Slovenska društva na plan! Če se še niste, odločite se takoj za veličastno proslavo tega dne. Slavje se lahko vrši tudi nedeljo poprej ali pozneje. Jugoslaviji slava!

Svobodni hočemo biti. I nam piše: Naša želja je, da postanemo mi Slovenci enkrat prost narod, rešeni tujega jarma. Mi ne maramo biti več sužnji oholih Nemcev. Mi hočemo biti enkrat sami svoji gospodarji Jugoslovani pod habsburškim žezlom. Živela Jugoslavija!

Za jugoslovansko deklaracijo so se se izjavili duhovščina kozjanske dekanije; Žitevc v Slov. gor., občine: Sv. Tomaž, Ternovci in Savci pri Ormožu Pokošje pri Slov. Bistrici, Trnovski vrh v Slov. goricih (36 mož, 48 žen, 47 deklet in 20 fantov), obč. odbor Drstelja pri Ptuj (46 mož in 72 žen) Prepolje 187, Starše 188, Loka 48, Zlatoličje 172, skupaj v St. Janžu n. Dr. p. 823, Svečina 285 — Če so v kakem kraju podpisali deklaracijo, a še ni bilo objavljeno naj se nam naznani.

Tabor na Bizeljskem. Na slovensko-hrvatskem taboru na Bizeljskem se je zbralo v nedeljo dne 12. t. m. pod milim nebom okoli 6000 ljudi, od

teh skoro polovica Hrvatov. Navdušenje za Jugoslavijo je priklopilo do vrhunca. Govorili so dr. Korošec, dr. Jankovič, dr. Benkovič in Dalmatince Segvič. Hrvat je klical Slovincem: Ne zaupaj Nemcu in zimskemu solncu. Bizeljske in brežiške Slovenke so izročile dr. Korošcu več tisočakov za mariborsko slovensko šolo. — Utis, ki je napravil veličastni tabor na Bizeljskem na naše ljudstvo je velikanski.

Bratovščina N. lj. Gospe presv. Srca pri obč. frančiškanih v Mariboru obhaja dne 31. majnika svoj glavni praznik. Služila se bo velika sv. maša na čast N. lj. Gospe, ki se imenuje „upanje obupajočih in priprošnjica v najtežavnejših zadevah“, za vse ude mariborske bratovščine in njihove zadeve. Udi naj se na ta praznik pripravljajo z devetdnevnično. Novi udi se vsak čas tudi pismeno sprejemajo.

Na rojstni dan cesarice Zite (dne 9. t. m.) v Mariboru zopet ni razobesil noben Nemec zastave. Videli smo samo male zastave na uradnih poslopih, sicer pa Nemci niso pokazali, da je Zita njih cesarica.

Obmejni Slovenec vjel polkovni štab. Korporal Ferdo Nikl, sin veleposestnice Jožefe Nikl v Selnici ob Muri, je pri 12. ofenzivi proti Italijanom kot poveljnik naskakovalne patrulje 47. pešpolka presenetil v nekem predoru italijanski polkovni štab in ga vjel. Med visokimi častniki je bil tudi italijanski general. Nikl je za svojo hrabrost dobil nedavno veliko srebrno kolajno. Poprej je že odlikovan z dvema kolajnama.

„Štajerca“ ali kuga v Ptuj. Zaveden slovenski vojak Jernej Korošec, nam piše: Kako se je gilita kuga („Štajerca“) sem priklatlila, mi ni znano, pač pa obžalujem tiste nevedne, naj si bo kmetijske ali meščanske osebe, ki čitajo ta podli list. Naj čita človek časnike od vseh štirih vetrov, nikjer ne najde toliko sovraštva in nadutosti zoper našo vero in naš slovenski jezik, kakor v slovensko tiskajočem se „Štajercu.“ Sramota! Da se Linhartu hlačice tresejo pred Jugoslavijo, lahko ugane vsak količkar zaveden človek. Iz strahu pred Jugoslavijo kriči ter nas v svoji 16. številki imenuje celo cigane. Se celo našega prvobornika Jugoslavije imenuje „ciganski vodja.“ Seveda sili Linhartu in vsem nemčurjem kri v možgane, ker Jugoslavija prihaja z velikim korakom. Skoraj bo Linhartu in njegove mešetarije zadel usoda, kakoršne niti ne pričakuje.

Kdo naj nas straži in varuje! Koroški „Mir“ piše: „V mirnem in varnem času smo imeli vedno dosti žandarjev. Povsod so stikali okoli. Zdaj je pa orožnik prav redka prikazen. Odposlali so jih na vse strani. Zadnji čas jih je moralo tudi več (s Koroške menda 50) oditi v Ukrajino, rekvirirat žito, doma pa — tatovi krađejo. Ni žandarjev, ki bi jih preganjali in zasledovali; ne mož, ki bi svoj dom varovali. In ljudje se s strahom poprašujejo, kaj bo? — Tudi na Štajerskem se dan za dnem množijo tatvine, poboji, umori in umori, ki jih izvršujejo dezertjerji in enake varže ljudje. Orožniki pa raje stikajo za podpisovalci deklaracije.“

Poboj v Oslu. Župan Ačko iz Osla pri Slov. Bistrici, ki je napadel rekvizičijsko komisijo, se je sam javil sodniji. Ačko je zaveden pristaš Štajerca, čeravno ga prišteva on med Jugoslovane. Štajerc ne mara braniti svojega somišljenika, čeravno se temu godi v mnogem oziru celo krivica. Povod za napad so namreč dali drugi. Ačko je bil razburjen, ker se je baje ljudem odvzemal celo nujno potrebni semenski krompir in ker je hotel varovati svojo hčer. Sicer pa bo sodnijska obravnava prinesla več jasnosti v vso zadevo.

Roparska tolpa ob Sotli. Silni strah povzročuje v kozjanskem in brežiškem okraju ob Sotli neka organizirana roparska tolpa, po splošnem mnenju vojaški dezertjerji, ki ropajo in morijo. Vlomili so že na premnogi kraji in vse odnesli. Dne 25. aprila so napadli hišo posestnika Cimperšek v Križah št. 31, fare podsreške. Nastopali so naravnost zverinski in nečloveško. Pobili so vsa okna, težko poškodovali gospodarja in gospodinjino, hčerko Ano, 16 let staro, in sina Janeza, 20 let starega, ki sta hotela ubežati skozi okno, pa na zverinski način umorili. Janezu so črepijo vabili, na drugem mestu s sekiri ali kakim podobnim predmetom lobanjo razsekali, na plečah 5-krat ubodli. Ano tudi naravnost zaklali. Oba sta imela po 12 večina težkih ran. Kako poživljeno surovi so morali storilci biti, da so tako ravnali. Čas je že skrajni, da se žandarmerijska mesta in orožniki pomnožijo. Sedaj omagujejo, toliko dela imajo. Skrajno potrebno bi pa tudi bilo, da bi se vse one dvomljive elemente, ki so iz vojne dezertirali, sedaj pa samo pohajkujejo, Bogu čas krađejo in hudobije uganjajo, polovili in jih zopet vtaknili v vojaške suknje, pridne gospodarje pa domov poslali da bi reševali propadajoče kmetije.

Tast ustrelil svojega zeta. Od Sv. Urbana pri Ptuj se nam piše: Zločin podivjanosti zgodil se je v nedeljo, dne 12. t. m. Zet Pihler pride k svojemu tastu, znanemu Korošček-Rojko, po razno kmetijsko orodje. Rojko se je zetovi želji protivil, zgrabil je nabito puško, nameril skozi okno na svojega zeta od zadaj, en strel in nesrečnik se zgrudi mrtev na tla. Pihler Konrad, vrl mož, bil je od začetka vojne v Galiciji v hudih bojih, si je tam nakopal bolezen, radi katere je bil sedaj oproščen vojaštva, zapušča isto-

tako vrlo ženo, žalujočo vdovo in nedorasle otroke. Obžalujemo slučaj tem bolj, ker je to sad ptujskega „Štajerca“, iz katerega se je Rojko nasrkal brezverskega duha. Splošno opazujemo med štajercijanci pri vsaki priliki grdo podivjanost.

Železniška nesreča v Ptuj. V torek, dne 14. t. m., zjutraj je trčil na ptujskem kolodvoru brzovlak z vso silo v vojaški vlak, v katerem je bilo vojaštvo in več voz živine. Dve osebi sta bili takoj mrtvi, 3 težko in 2 lahko ranjeni. Iz živinskega voza je vrglo 1 konja in 2 vola. Konj se je sel brezskrbno sprehajati v ptujsko predmestje.

Železniška proga Poljčane—Konjice. Na železniški progi Poljčane — Konjice vozita od 15. maja dalje dva nova vlaka, in sicer vlak št. 2301 vozi iz Poljčan ob 10. uri 10 minut predpoldne in vlak št. 2302 pa pride v Poljčane ob 7. uri 47 min. zjutraj. Oba vlaka imata zvezo z vlaki na progi južne železnice.

Ruska kočja se otvori na binkoštno soboto. Na binkoštni pondeljek bo pri Sv. Arehu cerkveno opravilo.

Gospodarske novice.

Kam vodi naše gospodarstvo? Zaveden slovenski kmet iz gornjeradgonskega okraja nam piše takole: Vsak zaveden kmet mora odgovoriti na gornje vprašanje: „Kdo je kriv,“

Odgovor: Gospod gospodarji kmetu, kakor gospodu ugaja. Sem srednji posestnik. Dosedaj sem oddal letno po dve govedi v teži do osem meterskih stotov. Ker imam sedaj še samo dve kravi in tele v hlevu, sem prosil nedavno na kolodvoru, kjer se je nalagala živina, g. nadživilnozdavnika, da bi dobil kaj mlade živine za pleme. A ta prav osorno zakričel nad menoj, češ: „Mi moramo spraviti meso ven na fronto, v zaledje in v mesta za naše ljudi itd.“ Je vse prav in lepa domoljubna briga, jaz pa vendar tu mislim malo drugače. Mi moramo vzdržati ne eno — ampak skorogotovo še več let. Kaj bom pa tedaj prodal, če moj hlev ostane prazen? A to še ni vse. Kje bomo iskali gnoj? Čim manje gnoja, tem manje kruha, to je pribito. Gospodarski inventar se ne sme tako brezmiselno potom oblastvenih odredb uničevati, če hočemo vzdržati. Gleda se pa na industrijo, bolje rečeno na barantače industrijskih in drugih izdelkov. Kmet proda 100 kg pšenice in 1 kravo in obleče s pomočjo papirja, ki ga dobi za vse to, komaj eno osebo v papirnato obleko, a drugi člani družine še ostanejo brez obleke. Cene za blago so — dovolite, da se tako izrazim — satanske, a za kmetijske pridelke, kakor žito, fižol itd. naravnost sramotne. Sedaj se obljublja nekaj kron višje cene, da bi naj iztrgali ubogim svojim otrokom in sebi zadnji kosček kruha iz ust. Kje pa je pšenica? Kmet odda navadno osem desetih žlahtnega zrnja in dve desetini koruze. Ljudstvo v mestih in priprosti vojak jedo le izključno koruzni kruh. Kdo pa zavziva pšeničnega? Pri živini se opaža, da vzamejo lepšo domačo mesarji in kstenjaki se potisnejo v železniške vozove za naše vojake. Meso se plačuje po 8 in še več K, a fižol po 80 vinarjev, čeravno 1 kg fižola več izda, kakor 1 kg mesa. Pravične cene po vrednosti blaga, tedaj bo imelo ljudstvo zaupanje do vlade in tudi zaupanje, da se še izkopa izpod gospodarskih razvalin. K-e.

Popisovanje zemljišč. Še enkrat opozarjamo na popisovanje obdelanih zemljišč, ki se bo vršilo prihodnje dni. Premerite takoj obdelana zemljišča, koliko meri njiva, kjer je sejana pšenica, koruza krompir itd. Zapišite si tako kot smo nasvetovali v zadnjih dveh številkah „Slov. Gospodarja.“ Komisije ne bodo hodile letos od njive do njive, ampak bodo moral vsak sam napovedati, koliko ima obdelane zemlje. Torej pozor!

Cene za žito — zvišane. Po poročilu dunajskih listov bodo cene za žito za bodočo letino zvišane in sicer pri pšenici od 42 K na 55 K za meterski stot, cena za rž bo določena s 50 K. Ni še pa znano, za koliko bodo zvišane cene za ječmen, ajdo, koruzo in oves. Dosedaj so v Avstriji znašale najvišje cene za žito in sicer za pšenico in rž 40—42 K za meterski stot, za ječmen 37—38 K, za oves 36—41 K in za koruzo 38 K. Bržčas bodo tudi zvišane cene za moko.

Hmelj. Ne hmeljskem trgu v Žateu je bilo v pretekli dobi popraševanje po tujem hmelju spet nekoliko bolj živahno, kajti poprodalo, oziroma pokupilo se je 40 centov tujega hmelja za ceno 135—145 K za 50 kg. Hmeljarjem letos zelo primanjkuje žice. Stanje štajerskih hmeljskih nasadov je vohče zadovoljivo.

Oddaja žita. Svetujemo našim ljudem, da se naj pri sedanjih oddaji žita zadržijo kolikor mogoče mirno. Dolžnost vsakega je, da kar more strepeti, res prostovoljno odda, da se tako izogne nasilni rekviziciji. Nihče pa tudi ne more od nikogar zahtevati, da bi si ne smel pridržati vsaj toliko, kolikor rabi za hrano svoji družini do nove žetve.

Domačih mlinov ali žrmlj vam ne sme nihče odvzeti. Po mnogih krajih se širijo vesti, da bodo odvzeli žrmlje. To menda ni res. Dobivamo tudi poročila, da tatovi krađejo sedaj prav pridno žito in žrmlje. Shranite torej žrmlje in žito, ki ga rabite za nujno domačo potrebo, tako skrbno, da ne more noben tat in noben nepovabljen tujec do njega.

Rekvizicija žlic. Iz Saleške doline nam p. šelo: Rekvizicija, za katero je bilo med ljudstvom vse premalo zanimanja, se je izvrševala zadnje tedne pri nas. Prišla je ta rekvizicija veliko, veliko prepozno! Po našem mnenju bi jo bila morala vlada odrediti najpozneje že 1. avgusta 1914, ne pa šele sedaj! Tedaj je pravzaprav brezpomembna. V mislih imamo tu oddajo kovinskih predmetov, ki jo je zapovedala vlada z naredbom od dne 25. junija 1917 in ki se je vršila minule tedne. Ta naredba določa med drugim, da se morajo oddati tudi — ljudje božji, čujte in strmite! — oddati se morajo tudi — žlice, vilice in noži, če so iz kovin, ki so našteje brez konca in kraja v tej naredbi. Pa res! Sedaj priti z zaplenjenjem žlic, ko so itak brez potrebe! Pred štirimi leti bi bile to vzbujale pozornost, sedaj se za žlice in enako orodje ljudje ne menijo veliko; saj ni skoro ničesar zajemati z žlicami, natikati na vilice ali rezati z noži in naj je to orodje leseno ali iz kovin. Vlada res ni bila modra, da ni že leta 1914 rekvirirala žlic in vilic in nožev; to bi bilo sedaj še živeža na kupe! Pa saj poznamo modre vladne naredbe. Najprej rekvirirajo krave, potem zahtevajo mleko in maslo. Najprej rekvirirajo krmo za svinje, potem zahtevajo pa mast. Najprej rekvirirajo hrano, potem pa — žlice! Madrost pa taka! Pa vseeno bi skoraj pohvalili našo vlado! Čemu so nam še žlice, če jih ne moremo rabiti! Spominjale bi nas samo na mirne čase in spomin na mir, ki nemškimi vojnimi hujšakom ni po volji. In ti ljudje vodijo našo vlado na vrvice! Torej je le prav, če izginejo vse reči, ki bi nas spominjale na mir. In zato — živela rekvizicija žlic!!

Hitra briga. C. kr. okrajno glavarstvo Brežice se hitro briga za mlinske karte. Poslal sem mlinsko karto na okrajno glavarstvo dne 22. marca 1918, dobil sem jo nazaj šele dne 8. maja! Celih 46 dni je trajalo, predno je prišla mlinska karta iz Brežic na Planino. Lahko pa bi prišla v treh dneh. Kmet iz Planine.

Čebelarstvo društvo za Spodnje Štajersko bo začelo letos zopet s čebelarskimi predavanji in sicer po potovalnih učiteljih gg. Francetu Jurančič, čebelarju v Andrenjih v Slovenskih goricah ter nadučitelju Ludoviku Černej v Grizah pri Celju, tako, da prvi prevzame poduk v okrajih Maribor Ptuj, Ljutomer in Konjice, drugi pa v ostalih delih društvenega delokroga. — Podružnice in čebelarji naj se torej oglasijo naravnost pri imenovanih dveh gospodih, navedejo pa tudi, kdaj in kje se naj vrši tečaj.

Dopisi.

Maribor. Dne 8. maja t. l. je umrla v Mariboru gospa Ana Kac, roj. Bernardi, soproga tukajšnjega zobozdravnika, sedaj višjega vojaškega zdravnika, dra. Viktorja Kac v starosti 40 let. Blagi pokojnici svetila večna luč, zalujoči in potrti rodini pa naše sožalje!

Maribor. Okrajni zastop je dobil od sedaj komaj toliko bakrene galice, da je dobijo vinogradniki in občine samo polovico naročene množine. Naj pošljejo občine takoj po njo, ker je letos radi ugodnega vremena škropljenje že nujno potrebno.

Maribor. Župan dr. Smiderer je s svojim poveljem, da naj hišni posestniki ob priliki nemškega volkštga bogato okrasijo svoje hiše z zastavami, doživel veliko polomijo. Niti polovico hiš v Mariboru ni imelo zastav. Iz tega opazimo dvoje: Maribor ni nemško mesto, je po ogromni večini proti vsenemcem in vojnimi hujšakom. Slovenci smo postali v Mariboru po jugoslovanski deklaraciji tako močni, da prihajajo tudi pošteni Nemci do spoznanja, da smo mi tisti, ki vzdržujemo Maribor z živili in z — ljudmi.

Marija Snežna. Žena po imenu Potzinger je 2. t. m. ob štirih zjutraj umorila svojega moža. Mož je prišel pijan domov in sta se prepirala. Potem je mož v veži zaspal in žena ga je s sekuro petkrat vsekala, dvakrat po glavi, čez vrat in čez ramo. Bil je takoj mrtev. Žena se je sama oglasila pri sodnji in so jo hitro zaprli.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Opozarjamo še enkrat na prireditve našega Bralnega društva v društveni dvorani na binkoštni ponedeljek popoldne po večernicah. Igra „Tri sestre“, nastopi poleg pevskega tudi tamburaški zbor; šaljivi srečolov itd. Prosta zabava v gostilni Skrllec. Vrši se tudi ob slabem vremenu. Brez vsakih posebnih vabil so vabljeni sosedi in domačini.

Veržej pri Ljutomeru. Na binkoštni ponedeljek, dne 20. t. m., bo v Marijanišču praznik Marije Pomladnice in obenem šoh za salezijansko sotrudištvo. Ob ugodnem vremenu bo govor in peta sv. maša z blagoslovom ob pol 11. uri (po novem času) zunaj na prostem.

Ljutomer. Dekliška zveza za Ljutomersko okolič vabi na mladinsko slavlje, ki ga priredi na binkoštni ponedeljek, dne 20. t. m., v prostorih Francježevove šole. Na ta dan nas poseti naš splošno priljubljen mladinski organizator g. dr. Josip Hohnjec. Zato bo dopoldne slovesnost v cerkvi in popoldne, točno po večernicah, mladinski šoh z govori, petjem, deklamacijami in prizorom: „Pod našim praprcem.“ Prijatelji mladine, pridite! Mladina, ki brani v svojem srečnem čut domovinske ljubezni, pridite! Somišljeni

ce sosednjih župnij, pridite, da se skupno navdušimo za naše ideje, mladinsko gibanje in delovanje! Z veseljem Vas sprejmejo sosesnice murpoljske.

Ljutomer. Umrl je v radgonski bolnici po dolgi in mučni bolezni dne 10. t. m. g. Fran Schneider, nadučitelj v Cezanjevcih v 56. letu svoje starosti. Rajni je bil ustanovitelj tamburaškega zbora na Štajerskem, ko je bil na Cvenu učitelj. Slovel je tudi kot izborni pevec baritonist. N. v. m. p.

Sv. Trojica v Haložah. Na trojiško nedeljo, 26. maja, ste vabljene vse sosedne in zlasti haloške dekliške Marijine družbe k nam. Naša dekliška Marijina družba ima posebno lepo svečanost, namreč blagoslovljenje društvene zastave. Blagoslovil jo bo in govoril naš priljubljeni organizator mladine, g. dr. Hohnjec iz Maribora. Po cerkvenem opraviilu bo kratko zborovanje slovenskih mladenk, posvečeno poduku, izpodbudi in izobrazbi.

Ptuj. Dne 9. maja je umrl na Bregu pri Ptuj župan Maks Strašil. Njegov dedek je bil Slovenec, ki ni znal nemški in se je priselil od Sv. Marjete ob Pesnici v Ptuj. Pokojni Maks je bil naš strupen nasprotnik. Spravil je v nemški tabor mnogo kmetov in učiteljev. Bil je v lik izdelovatelj šnopsa in je imel šnopsarne v Ptuj, v Mariboru in na Bregu. V njegovi občini se je leta 1914 najbolj trpinčilo naše Slovence, duhovnike, trgovce itd. Preganjanja so bila do drobnega organizirana. Umrl je v 49. letu svoje starosti. Bil je zelo imovit in je gorel in živel za nemškutarstvo.

Rače. Dne 19. in 20. maja se priredi igra z godbo in petjem v gostilni Planine „Cigani.“ Igra se vrši v nedeljo od 4. do 7. ure v ponedeljek, pa od 6. do 9. ure.

Pameče pri Slovenjgradcu. Zopet lep dokaz narodne zavednosti iz Mislinjske doline! Ko se je na Vnebohod Gospodov dopoldne vršila prelepa slavnost blagoslovljene nove zastave dekliške Marijine družbe, ki jo je ob primernem nagovoru blagoslovil prof. dr. Hohnjec, se je popoldne v prostorih g. Vrbnjaka nabralo okoli 400 zavednih Slovencev in Slovenk, ki so o priliki obnega zbora podružnice Slovenske Straže za Spodnjo Mislinjsko dolino z napeto pozornostjo poslušali slavnostnega govornika vlč. g. dr. Hohnjeca, ki je v poljudni in navdušeni besedi budil narodno zavest, slikal pomen Slovenske Straže in ob 26. rojstnem dnevu cesarice Zite navduševal zbrano slovensko ljudstvo k zvestobi do slavne habsburške vladarske hiše. Nasprotniki našega naroda nas sicer zmiraj rjuni ko veleizdajalce; prišli naj bi v Pameče, in slišali bi, s kakim navdušenjem se je pela ob sklepu slavnega govora cesarska pesem. Soglasno se je za podružnico Slovenske Straže potrdil stari odbor obstoječ iz gospodov: Schöndorfer Ivan, Slemnik J. iz Starega trga; Kodrič Jože in Rotovnik Jožef iz Smartna; Bart Jožef iz St. Janja; Pečnik Franca iz Podgorja; Čížek Al. iz Slovenjgradca; Jurko Iv. in Vrbnjak Ivana iz Pameč. Nabralo se je do 200 K za Slovensko Stražo. Dal Bog, da bi rovi odbor vstrajno deloval in v vseh občinah lepe Mislinjske doline budil k delu za narod in domovino!

Brinjeva gora. Ob Duhovem se v nedeljo popoldne in v ponedeljek predpoldne služba božja v cerkvi pri Materi božji vrši, kakor dosedaj vsako leto. — Cerkevno predstojništvo.

Kozje. Za jugoslovansko deklaracijo se v kozjanskem okraju še niso izrekle sledeče občine: Buče, Verače, Virštani, Zagorje, Prevorje in Veternik, druge občine so vse storile svojo narodno dolžnost. Zganite se, možje!

Sv. Križ pri Slatini. Na Veliko Križovo imeli smo Krekovo slavnost. Na sporedu je bilo petje, krasen govor, v katerem so nam opisali vlč. g. župnik Fr. Gomilšek bistroumnost, požrtvovalno ljubezen do naroda ter srčnost dr. Kreka in nas spodbujali, da ga posnemamo. Slednjič se je ponovila igra „Prisiljen stan je zaničevan.“ Naš Društveni dom je dobil lepo sliko dr. Kreka. Vse igralke so dobro kakor že vedno, rešile svoje uloge. Od vstopnine se je odmevalo 100 K za Krekov dom. Od prireditve dne 28. aprila pa smo poslali 125 K za oslepele slovenske vojsake.

Luče. Dne 5. maja je po dolgi hudi bolezni, spreviden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal 74letni Jurij Maličnik. Rajni je bil mirnega značaja ter večletni naročen „Slovenskega Gospodarja.“ Prežljal je vsako številko priljubljenega list ob konca do kraja. Spreveda se je udeležila ogromna množica ljudstva in trije č. gg. duhovniki. N. p. v. m.!

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Dolu pri Hrastniku je nabralo 500 K; darovali so: Sapošnik Jakob 220 K; Gorjup Peter, župnik, 20 K; Bantan Karel 12 K; po 10 K: Jovan Marija, Urbajs Jozefa, rodbina Velef, Knez Cilka; Jakopič Marija 6 K; po 5 K: Jovan Julija, Jovan Neža, Planine Angela, Dolinšek Ana, Babič Mici, Majcen Franc, Pintar Marija, Šopar Neža, Golouh Marija, Hrastelj Joža, Orožen Davorin, Kandolf Jakob; po 4 K: rodbina Mešer rodbina Sorčan, Orožen Marija; po 3 K: Draksler Marija, Jenko Alojzija, rodbina Podmenik; po 2 K: Dolinšek Mici, Bauerheim Peter, Klemen Uršula, Jčakar Martin, Draksler Marija, Draksler Jak. B. Lorbar, Grešak Alojzij, Jan Ignac, Urbajs Janez, Urbajs Alojz, Urbajs Alojzija, Grešak Marija, Debejak Alojzija, Brečelj Terezija, Kreže Justina, Kreže

Marija, Kreže Eva, Kreže Marija st., Kuhar Jozefa, rodbina Sprogar, Jenko Josip, Brezjan Mici, Mejač I., Logar Al., Dolanc Jozeta, Kobale, Eržen Franc, Rainer Rado, Sentjurs Alojzija, Orožen Marija, Orožen Jernej, Orožen Franc; Dolinšek Zof 1.40; po 1 K: Oce ek Franc, Jakopič Franc, Jovan Justina, P. Draksler, Drgan Franciška, Podmenik Marija, Raker Rezika, Plaznik Franciška, Rošker Marjeta, H. Kos, Urbajs Martin, Urbajs Ludvik, Sentjurs Marija, Plazar Marija, Zupan Mihael, Musar Anton, Završek Jurij, Senta Karol, Keše Kristina, Krivec Mar., Jevnišek Terezija, Rupnik Neža, Rupnik Mar., Laznik M., Krivec M., Babič Miloš, Kočevar Elizabeta, Stih Pavla, Jenko Ciril, Jenko Metod, Laznik Pavl., Gričar Jurij, Neimenovan, Zupančič Franciška, Marjane Franc, Marjane Jera, Gričar Rozalija, Topolovšek Marija, Kuhar Marija, Kreže Neža, Kreže Ant., Kreže Fr., Neimenovan, razni manjši zneski 10.00. V Smarju pri Jelšah nabralo K 719.40; darovali so: Obitelj Stoklasova 300 K; Neža Čakš 40 K; Martin Novak 20 K; po 10 K: Anton Groblšek, Janez Čakš, Anton Smeh, Kumberger Rudolf, Obitelj Pecko 10.40, Anton in Marija Pecko 8 K, Janez in Marija Hrabušek 6 K, Anton Andrešek 6 K; po 5 K: Jožef Anderluh, Hrovat Jera, Slatinšek Liza, Jakob Sket, F. Jug, Barbara Goručan, Skale Ana; po 4 K: Anton in Cecilija Povalej, Agata in Polonija Zidar, Martin Kovač, Ema Vehovar, Martin Sramel, Jakob Jecl, Ana Pecko, Marija Strašek; po 3 K: Franca Sket, Otorepec Ana, Sket Doroteja, Lakner Ana, Žmaher Janez, Inkret Elizabeta, Žmaher Marija; več neimenovanih 34 K; po 2 K: Kos Angela, Drobne Ana, Apold Ana, Vrečko Ana, Polajšer Marija, Vrešk U., Strašek Julija, Gunžar Rozalija, Pecko Marija, Otorepec Marija, Lamprecht Pavla, Kovač Uršula, Neža in Matevž Drolenik, Anton in Ana Marš, Krajac Ema, Gobec Ana, Lederer Marija, Mlaker Urša, A. Mlaker, Kresnik Marija, Čakš Antonija, Čakš Rozasumec Marija, Neža Metličar, Kovač Lucija, Vodopivec Terezija, Kovač Ana, Rodež Marija, Dečman F., Slatinšek Antonija, Vrečko Marija, Sket Helena, J. Petauer, Lorgor Florijan, Javornik Helena, Sket Jakob, Sket Mica, Sket Karel, Anton in Marija Ferleč, Znider Ferdinand, Metličar Franc, Tojnik Marija, Roza Kovač, Lorgor Anton, Anderluh Marija, Smeh Anton, Ogrizek Ivana, Kozar Marija, Stancer Urša, Sket Franca, Stiplošek Alojz, Orač Jakob, Anderluh Anton, Regoršek Malika, Anderluh Janez; po 1 K: Fidler Antonija, Anderluh Neža, Orač Marija, Ana Strasek, Orač Marija, Planinšek Anton, Planinšek Rok, Hrovat Jurij, Vogrinec Jakob, Motos Antonija, Sket Marija, Slatinšek Terezija, Zlof Ciril, Pezdevšek Marija, Medved Jakob, Tacer Rozalija, Solinc Liza, Lakner Terezija, Lakner Marija, Zupanc Fr., Pezdevšek Liza, Petauer Angela, Petauer Amalija, Grobin Terezija, Sket Martin, Kumberger Jakob, M. Marš, Pilko Marija, Terezija Pecko, Tojnik Jožef, Pezdevšek Cilka, Pondelak Karl, Anderluh Mica, Stiplošek Mica, Fidler Terezija, Fidler Antonija, J. Novak, Smeh Marija, Anderluh Jakob, Pevec Neža, Romih Anton, Kresnik Jožef, Lederer Franc, Viktor Copf, Žmaher Jožef, Kovač Karl, Brglez Helena, Romih Antonija, Čakš Ana, Podgoršek Marija, Labič Grmek Marija, Brglez Marija, Drobne Fric, Močnik Jera, Drobne Jožef, Derč Marija, skupaj 719 K 40 v. Povodom nabiranja podpisov za majniško deklaracijo je nabrala dekliška Marijina družba pri Sv. Juriju ob Taboru za Tiskovni dom v Mariboru skupno K 185.59 in sicer: kraj Tabor 16 K; kraj Črni vrh K 17.83; kraj Ostriška vas 17 K; kraj Kapla 10 K; iz kraja Kapla: Apat Mar. 5 K; iz kraja Loke: Vasle Alojzij 20, družina Šmon 14, Lukman Franc 5, Lukman Zofia 5, Verdclj Franciška 5, Verdclj Marija 4, družina Pauline 3, Kuder Julija 3, Cestnik Lucija 3, Turnšek Mar. 3, Lesar Julija 2, Tičar Jozefa 2 K, Cestnik Roza 2, Cestnik Terezija 1, Dernelšek Jozefa 1, Kreže Paula 1, Čančar Julija 1, Čančar Elizabeta 1, Ribič Franca 2.20; kraj Sv. Miklavž 21.56; iz kraja Sv. Miklavž: Grobler Janez 10, Grobler M. 10 K. V Prekopi pri Vranskem se je nabralo 40 K; darovali so: Franc Levor 2 K, Marija Rezar 1, A. Cizej 2, Polona Vranič 50 v, Marjeta Šlibar 1 K, T. Kozmelj 1, Simon Klančnik 1, Alojzija Grabner 2 K, Tomaž Cizej 7, A. Brinovec 2, Marija Brinovec 2 K, Antonija Dvoršek 5, Pepeca Veligošek 1, Miha Brišnik 2, Jakob Vajncerl 1, Anton Papež 2, Jul. Borštner 40 v, Pepeca Stifter 2, Ana Šlibar 2, Josipina Škerbec, Klance 3 K. Župnija St. Ilj pod Turjakom je darovala za Tiskovni dom 961 K, sedaj so še darovali 51 K in sicer: Neimenovani 10 K; po 4 K: Završnik Marija, Dežman Jera; po 3 K: Pirtovšek Janez, Hudovernik Marija, Jelenko Helena; po 2 K: Pogorevc Martin, Špegelj Rozalija, Vetrh Ivan, Iv. Kotnik, Vodina Valentin, Kokošinek Matilda, Merzdovnik Jernej, Plevnik Marija (Kozjak), Vetrh Fr.; po 1 K: Merzdovnik Ivan, Stinjek Vincenc, Zaponšek Jurij, Javornik Jernej, Krajne Franca, Krajne Anton; skupno je torej darovala naša župnija 1012 K; skrbi naj vsaka župnija, da zbere za ustanovnika! Na Keblju 110.80 K; darovali so: Boček Marija 2 K, Gužnik Janez 12, Brglez Miha 2, Juhart Peter 12, Fridrih Jurij 3, Globovnik Florijan 2, Kokol Jan. 2, Gužnik Jurij 12, Breznik Andrej 2, Fridrih Miha 2, Šturm Karel 2, Gričnik Andrej 12, Gričnik Katra 5, Juhart Jože 10, Juhart Cilka 3, Juhart Miha 5, nabralo na sedmini Franca Boček 16.80, Oblonšek Miha 5, Nekdo 1 K. — Prisrčna hvala. — Dr. Anton Jero v šek, ravnatelj tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Listnica uredništva.

St. Jurij ob južni žel.: Zakaj ne navedete imena dotičnega vrtniškega se vjetnika? — Koroska Jugoslovanka in drugi dopisniki: Prosimo, pišite s črnilom! — Mestini: Prosimo, ne pišite prihodnjič s svinčnikom! — Ekonom v Ptuj: Bi nam gotovo zaplenili. Pozdrave! — Franc Polegek: Vam in vsem tovarišem vračamo iskrene pozdrave! — Meretinci: Tožljivo! — Višnjavas pri Vojniku: Vi imate pravico, terjati vrečo nazaj, prosa pa žal ne. — Ruše: Prosimo, le poročajte nam večkrat kaj. Zadevo glede sena pa naznanite poslancu dr. Verstovšku. — M. Sp.: Poslanec za ptujski okraj je g. Miha Brenčič v Spuhlji pri Ptuj. — Polenšak: Opis, kako so Nemci plenili, bi bil gotovo zaplujen. Pozdrave! — Oplotnica: Radi nerednosti pri razdelitvi sladkornih kart se obrnite z dobro utemeljeno pritožbo na okrajno glavarstvo. Glede razmer na pošti pa se takoj pritožite na c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradcu. Navedite priče in dokaze. — Ptuj, Cirkovce in Ormož: Poročajte nam takoj imena tistih nesrečnikov, ko bodo šli na Dunaj izdajati našo pošteno jugoslovansko stvar. Imamo sicer imena tistih, ki so objbili Orniku, da bodo romali na Dunaj, a primerjati hočemo, če so vsi držali besedo. — Št. Janž na Drav. polju in drugi: Cenzura nam zapleni mnogokrat tudi dopise. Radi tega tak dopis ne more zagledati belega dne. Oprostite! — Inse-remtom: Inserate sprejemamo samo do srede zjutraj. Zenitnih ponudb ne priobčujemo.

Loterijske številke.

Gradec, 8. maja 1918 47 9 32 64 18
Lina, 11. maja 1818 64 39 80 67 87

MALA NAZNANILA.

Ena beseda stane 10 vinarjev.

XX Kupi se: XX

Kupim manjše posestvo, na katerem bi se redila ena krava in in dve svinji, najrajši v bližini Celja ali v Savinjski dolini. Posebno, če bi bilo pripravno za rekoledarstvo. Vzame se tudi gostilna na deželi v najem. Ponudbe z navedbo cene na: Anton Goršek, Šilerjeva cesta 3, Celje.

Kupim posnemalnik „Melotte“, nov ali malo rabljen. Ponudbe na naslov: „Melotte“ pošta Cven pri Ljutomeru. Štajersko. 592

Malo posestvo s hišo, vrtom in nekoliko zemljišča v bližini železnične postaje na 8p. Štajerskem se želi kupiti pod primernimi pogoji. Ponudbe z navedbo kraja, obsega, cene in plačilnih pogojev sprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Gosp.“ pod „malo posestvo št. 593.“

Vine in sadni mošt, motno, pokvarjeno, zavrelo kakor tudi diši po plesnobi se popravi. Prosi se vzorec poslati na naslov: Peter Skerbec pri deželnem odboru, Gorica, Primorsko. 53

Kupim ali tudi v najem vzamem dobro vpeljano trgovsko hišo, če mogoče s nekaj posestvom ter v bližini železniške postaje, najrajše kje na Spodnjem Štajerskem. Ponudbe je poslati pod „Trgovina št. 540“ na upravo Slovenskega Gospodarja.

Domačo slivovko, vino, žganje, tropinovec, vinski kamen, strd, čebelni vosek,
kupi vsako množino in plača najbolje: Jos. Šerec, trgovec v Mariboru, Tegethof-ova ulica št. 57. 577

XX Proda se: XX

Najemniška in obrtniška hiša v Gradcu, v sredini mesta, 3 nadstropna, s hišo na dvorišču, močno zidana, vogelna hiša in fronta na 3 ulice, najlepša lga za 10 obrti in 41 strankami, doniša lepo najemino, najugodnejše naloge kapitala, se radi starosti posestnika takoj proda. Cena je 420 000 K. Ara peljajbo. Po dogovoru se lahko ostanek stalne knjižni na hišo. Samo resni kupci brez posredovalca se naj obrnejo na naslov: Nikolaj Horvat, trgovec v Mariboru, Gospeška ulica št. 3. On da natančne podatke.

Kompletni novi vitez (Glocken-Göpel) z 7 m dolgo transmisijo event. plošča za jermene se po ceni proda. Vpraša se pri Konrad Schifko, narednik c. in kr. vojaško oskrbovalno skladišče. Maribor.

XX Službe: XX

Išče se mlinar (lahko invalid) na manjši mlin na deželi. Pismeno ponudbe na „Pošta“ poste restante Hoče. 617

Izvrstna kuharica, ki zna vsa dela tudi pri kmetiji in drugih gospodarskih delih, želi v teknu tega leta v župnišče. Naslov pod znakom „kuhara št. 618“.

Vzajem učenca na tri leta takoj. Starost 16 let naprej. Za hrano in obleko se bo skrbelo. Unjar g. Marčič, Slov. Bistrica. 619

Kezo in kozliše lahko dobite, ako hočete za nje dati kako svinje ali prase. Več naznam upravnistvo Slov. Gospodarja pod „keza“ številko 624.

Vajenec, ki je dovršil meščanske šole ter je vešč slovenskega in nemškega jezika, sprejme lesna trgovina I. Catter v Celju. 630

V župnišču Sv. Andraž nad Polzelo, pošta Velenje se sprejme dekla. 559

Anton Petriček, nadučitelj v Zalcu Savinjska dolina sprejme takoj pridno, pošteno in snažno dekle za vsa dela proti dobremu plačilu. 559

Izvrstna kuharica, ki zna tudi vsa dela pri kmetiji in gospodinjstvu in zna tudi orglati, želi v teknu tega leta priti v službo v župnišče. Naslov: „Izvrstna kuharica 570.“

V trgovino mešanega blaga se sprejme 14 — 15 let stara, pridna močna deklica vešč nemškega in slovenskega jezika. Ponudbe pod „Pridnost 596“ na upravnistvo tega lista.

Sodar, izurjen v svoji stroki, se sprejme v Rušah. Oglasiti se je treba pri g. Dragotinu Lingel-nu, posestniku v Rušah. 598

Sprejme se takoj dekla vajena vsakega kmetijskega dela. Prednost imajo starejše ženske z večletnimi spričevali. Plača 40 K — hrana obilna. Ponudbe na naslov: Ferdinand Reš, veleposestnik Hrastnik, Štajersko. 575

Sprejme se na večje posestvo kje je tudi gostilna, poštena snažna dekla. Znat mora dojeti, perilo prati nekaj svinj opravljati pa tudi v kuhinji nekaj pomagati. Plača po dogovoru. Vstop 1. junija. Služba je blizu cerkve in blizu kolodvoru. Naslov pove upravnistvo Slov. Gospodarja pod „Dekla št. 591“

Iščem pošteno, čedno, pridno dekle kot kuharico za vse poleg hišnje k dvema osebama. Znat mora meščansko kuhati; imeti pa mora tudi veselje in spretnost se privaditi za boljše kuhanje. Zateva se tudi znanje vrtnarskega dela, sopenec v hišnih opravilih. Sprejme se samo deklica, ki se ne strah nobenega dela, ker ima kmeti tudi eno male svinjo. Stalna dobra služba. Zglašijo se naj samo dekleta, ki se rade na deželi in reflektirajo na stalno službo. Zahteva se znanje slovenske in nemške in dobra spričevala. Lekarna Schwarz, Ljutomer, Štajersko. 583

Viničar, oženjen, najrajši brez malih otrok, razumen in pošten, če mogoče s varčino, se sprejme letošnjo jesen za velik vinograd v brziškem okraju. Pogoji ustne. Poleg plače ima na raspolago oranico in svinjake ter maleko. Ponudbe na upravnistvo tega lista pod „Viničar“ št. 594.

XX Razna: XX

Čedna bela obleka iz batista, za birmo pripravna se zamenja za živila. Maribor, Brandigasse št. 1 II. nadstr., med 12. in 5. uro. 568

Usnjata hlače, srajce, spodnje hlače, kakor tudi lepe skro nove hlače za 14 do 16 letnega fanta se zamenja za bučno olje, moke ali kaj takega. Dobijo se tudi dobro ohranjene postelje. Vpraša se: Klobučarna Leyrer, Maribor, Gospeška ulica 2. 620

Prodajalec s konzumskimi predmeti lahko označijo svojo trgovino, če svoj naslov izročijo lučebni tovarni Hugo Polak, Kralj. Vnograd pri Pragi Jungmanova ulica 38. Telefon pisarne 5495, telefona tovarne 5455. 600

Izgubila se je v soboto, 4. maja meška ura zapestnica na poti iz Velike Zimice do gostilne Sattler v Jablanah pri Sv. Barbari. Pošten najditelj se prosa, da jo odda proti nagradi pri A. Krepjek. Sv. Lenart v Slov. gor. 12

Pločevinasta otročja kopalna posoda se zamenja za mlade kokoti ali za surove maslo. Maribor, Gospeška ulica št. 9. 628

Dvoje popelnoma usnjatih gamaš ali 1 kg prave kave se odda za 25 kg bele moke. Kasinogasse 4/I., Maribor. 628

Mečna kuhinjska postelja s pokri valom se odda za moko pri J. Bregar, Gospeška ulica 16. Maribor.

Doprna slika v naravni velikosti

se Vam pošlje, če mi pošljete fotografijo. Posnetek popolnoma podoben. Cena K 18.—. Prosim naročila na Marko Ernst, Gradec, Klosterwiesg, 25, Partere. 569

RESTAVRACIJO, GOSTILNO

ali kavarno išče mlad par za najem ali na račun. Ponudbe pod „Restavracija L 1041“ na anončno pisarno Jos. A. Kienreich, Gradec. (16 Kienr.)

Konjak.

Za oslabele vsled starosti, za slabosti v želodcu in proti izgubi telesne moči je staro vino-konjak že več stoletij znana kot priznana krepilno sredstvo, ki oživlja duh in telo. Pošilja 4 polliterste steklenice franko za K 88.—. Vind belo in rdeči burgundec od 56 l naprej dokler je še kaj zalogo po K 6-60 liter. Benedikt Hertl, veleposestnik, grad Golč pri Konjelah, Štaj. 612

SOLZNA AVSTRIJA.

(3 pomnožen natis.)

Knjiga pod naslovom „Solzna Avstrija“ s 27 bojnimi pesmi, stane s pošto vred 1 K 90 vin. Knjiga „Pevajoči slavec“ s 30 lepimi narodnimi pesmi stane 1 K 70 vin. Pošlje se znesek v novih neobrabljenih poštah znamkah ali pa po poštai nakaznici. Na brezplačno naročila se ne morem ozirati! Naročnje se pri Matiju Belec, pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah, via Ptuj, Štajersko. 98

Miši-podgane stenice-ščurki

Izdelovanje in razpošiljanje preizkuš. radikalno učinkovitega uničevala. sredstva, za katero dobajajo vsak dan zahvalna pisma. Za podganice, miši K 5.—; za ščurke K 4-50; tinktura za stenice K 2.—; uničevalec mrčesov K 2.—; prašek proti mrčesu K 150 in K 3.—; sem spadojoči razprševalec K 120; tinktura proti ušem pri ljudeh K 120; mazilo za uši pri živini K 150; prašek za uši v obleki in perilu K 2.—; tinktura za bolhe pri pseih K 120; Prašek proti kurjim ušem K 2.—; tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjavi (uničev. rastlin) K 3.—. — Pošilja po povzetju Zavod za pokročevanje mrčesa. M. Jünker, Zagreb 35. Petrinjska ulica 3. 533

Cunje

vseh vrst, juta, odpadki nevega sukna, krojaški odrenki, raztrgane nogavice, raztrgane moške in ženske obleke, stare posteljne odeje, koe, kosti, konjske repe, svinjske ščetine, kupuje po najvišjih cenah M. Thorinek & Co. Celje. Trgovci in nakupovalci od hiše do hiše dobijo boljše cene! 811

Zahtevajte

zastonj in poštne prosto moj cenik s podobami ur, zlatince, srebrnine, godbenih instrumentov itd. Ivan Konrad,

ces. in kr. dvorni dobavitelj, Mest št. 1954. (Brux) (Češko). Niklaste ali jeklene anker-ure K 26.—, 28.—, 30.—, in bele kovine (Gloria-srebro), Goldin ali jeklene Remont. ure s dvojnimi pokrovom K 35.—, 40.—, 50.—, 60.—. Violine K 22.—, 24.—, 26.—, vlačne harmonike K 26.—, 28.— in višje. Za ure triletne jamstvo. Pošilja se po povzetju. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj. (4 Duk.)

Slovenske gospodinjje

so posem znane kot modre in varčne in vendar se dajo glede na čistilna sredstva t. j. nadomestila za milo prevarati od naših škodljivcev, podpirajo s tem nam nasprotno narode v dvojno škodo. — Namenil sem se tem naše c. gosp. opozoriti na to, da je bolje zanesti se na domačina, podpirati slovensko trgovino in industrijo, kar je tem bolj mogoče, ker jamčim, da postrežem vsakega s kar najboljšim nadomestilom mila po zmerni ceni. Razpošiljam po povzetju kar najboljši pralni prašek v zavojih po 5 kg za K 10.—. Prosim Vas Vašega zaupanja ter naročite še danes eno poštno pošiljatev tega sredstva. Blago je iz vrstno. Mnogi, našim ciljem sovražni so že od nas Slovencev obogatili; mogoče se odločite dati svojemu domačinu vsaj skromen zaslužek. Naročite takoj dokler se traja zaloga. Edvard Lackner, trg. agentura Celje (poštai predal.) 578

XXXXXXXXXXXX

POZOR!**POZOR!**

Velika zaloga gotovih volnenih oblek za moške, dečke in otroke, modre obleke za birmo cajgnate obleke in hlače proti rabilnim listom (Bezugschein) še ceno prodaja

Ignacij Božič,

krojač za gospode in gospe,

Maribor, Tegethof-ova ulica št. 34, nasproti hotela „Stadt Wien“. 603

Vabilo na občni zbor „Okrajne posojilnice v Ljutomeru“

ki se bo vršil v soboto, dne 25. majnika 1918 ob 8. uri dopoldne v posojilnični pisarni v Ljutomeru.

Dnevni red: 1. Poročilo načelnštva. 2. Poročilo nadzorništva o računu za leto 1917 in odobrenje istega. 3. Izločitev udov. 4. Slučajni predlogi.

V Ljutomeru, dne 12. majnika 1918.

Ludovik Babnik, načelnik

Važno! Ne prezreti!

Ker se je stavbeni material in pohištvo tako podražilo, a nevarnost požara, ker ni gasilcev, pa večja kot kdaj prej, naj toraj vsakdo:

1. ki nima vsa poslopja in premičnine zavarovane,
2. ki še ni dal, naj je zavarovan kjerkoli, zvišati svojega zavarovanja in
3. ki mu zavarovanje pri tujih zavarovalnicah že poteka

piše

na Glavno poverjenišstvo Vzajemne zavarovalnice, Celje, Breg 33, ki postreže vsakemu in sicer brezplačno s potrebnimi nasveti. Istotam se sprejemajo tudi zastopniki in potovalci. 602

ZAHVALA.

Zahvaljujemo se vsem sosedom, znanecem in prijateljem za izkazano sočutje povodom smrti in pogreba ljubljene soproga, očeta, brata, vsaka gosp.

Blaža Korenjak,

posestnika in pešca domačega polka.

Posebno se zahvaljujemo velečastiti duhovščini, blag. gosp. Iv. Belle rav. kmet. šole v Št. Jurju, tržanom itd. Blagega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. Vsem kličemo: Bag plačaj!

Sv. Jurij ob j. ž., dne 15. maja 1918.

626

Žalnoči ostali.

Cirilova Tiskarna v Mariboru vljudno naznanja vsem cenjenim odjemalcem, da je prisiljena od **zda naprej** pošiljati naročeno blago „priporočeno“, radi česar se bodo reči seveda podražile za 25. vin. Izgubi se namreč zdaj na pošti silno veliko pošiljatev, da celih velikih zavojev, česar seveda pošta ne povrne. Zato prosimo, da cenj. odjemalci kolikor mogoče naročijo več reči skupaj da se ne izda preveč za nepotrebne poštnine.

Molitveniki za birmance. Botri najrajši kupijo birmancu lep molitvenik za spomin. Prav je tako. Pa kje ga dobiti in kakšen naj bo? Kakor vsega, primanjkuje letos tudi molitvenikov, ker knjigovezi skoraj nič več ne delajo radi pomanjkanja materiala. Radi tega nekaterih molitvenikov ni več dobiti. **Tiskarna sv. Cirila v Mariboru še ima v zalogi in toplo priporoča** nekaj sledečih prav primernih **molitvenikov za birmance** v različnih vezavah, vse **z zlato obrezo s poštnino vred** po poleg stoječih cenah:

Marija Kraljica vseh svetnikov po K 3:10; 3:30; 4:10.
Marija varhinja nedolžnosti po K 2:90; 3:10; 4:—; 5:50.

Rajski glasovi po K 2:90; 3:30; 3:80; 4:20.

Češena si Marija po K 1:90; 2:90; 3:10; 3:40.

Skrbi za dušo po K 2:90; 3:10; 4:10; 4:20.

Duhovno veselje po K 3:—; 4:—; 4:30; 4:70; 4:90; 6:40; 6:80.

Jezus prijatelj otrok po K 2:90; 3:60; 3:80; 6:60.

Angelj varih po K 1:80; 2:20.

Kvišku srca po K 2:50; 3:—.

V nebesa hočem (za male birmance) po K 1:70; 1:90.

Bogumila po K 3:90; 4:90.

Sv. Alojzij zaščitnik mladine po K 4:20; 5:60; 6:40.

Brez poštnine stanejo navedene knjige 40 vin. manj. Za **birmance** najbolj priporočamo „Duhovno veselje“, ali kakor se tudi imenuje: Pridi sv. Duh, ker obsega ravno nauk o sv. Duhu in razne pobožnostik Bogu sv. Duhu. Jako dober je tudi molitvenik; Sv. Alojzij, (za fante in dekleta) in Bogumila, (za večje deklice).

Naročili smo od navedenih knjig tudi boljše, dražje vezave, a še dozdaj sploh **nismo nič** dobili. Ako dobimo, jih še objavimo.

Ti molitveniki se lahko naročijo pri **Tiskarni sv. Cirila v Mariboru**. Doposlali se bodo priporočeno.

Naznanilo.

C. kr. avstrijski vojaški zaklad za vdove in sirote pod najvišjim pokroviteljstvom Njegovega cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva

zavarovalni oddelek

otvoril je za politične okraje: Celje, Gornjigrad, Konjice, Brežice, Slovenjgradec, Maribor, Ptuj, Ljutomer in Radgona

ekspozituro

s sedežem v Mariboru,
Viktringhof-ova ulica št. 25. 71

Barva za obleke

se dobiva pri slovenski tvrdki

Ivan Ravnikar,

Celje. 515

Kapljice za svinje.

Cena 1 steklenice 1 K 50 v. O dobrem učinkovanju teh kapljic imam mnogo priznanih in pohvalnih pisem. F. Prull, mestna lekarna „pri c. kr. orlu“, Maribor, Glavni trg št. 15, blizu rotovža.

Zahvala.

Nisem verjel, da bi te kapljice kaj pomagale. Sedaj ko sem se prepričal da res pomagajo, Vam izrekam lepo hvalo ter priporočam to zdravilo vsem svinjerejem. Prosim, pošljite mi spet svinjakih kapljic za rdečico in sicer hitro kakor morete 6 steklenic. S pozdravom Ivan Škorjanc.

Srednja vas, dne 6. avgusta 1918.

Pohištvo

za spalne in jedilne sebo, knjižnice i. t. d., kuhinjska oprava, posamezne omare, postelje, mize, stole, prodalene omare iz mehkega in trdega lesa, otomani, spalniki divani ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohištva po jako nizkih cenah samo v trgovini

KAREL PREIS,

Stolni trg št. 6., Maribor.

Ceniki zastonj!

Slobodno na ogled!

Razpošiljam na vse strani pohištva. 346

Kdo **podganske in**
trpi **mišje zalege**
vsled

(tudi krtice, krtice, bisam - podgane, kuhinjski ščurki, podgane, žuželke v kletih), naj takoj piše ravnateljstvu zavoda „Terror“ za Avstrijo, Dunaj I., Werdertorgasse 17. Uradno priporočen način zatiranja gorej omenjenih stvari. (5 Mosse)

Krapina-toplice lečijo protin
(Hrvatsko) reumo (trganje),
Pojasnica i pro- padavico
spekti zastonj. (Ischias).
Dobra preskrba zagotovljena. (Klenr.)

KOSEI Kdor hoče imeti **KOSEI**

KOSO

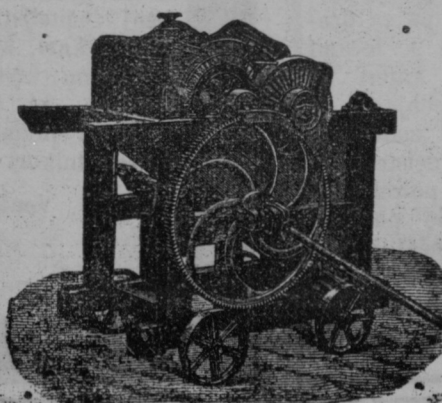
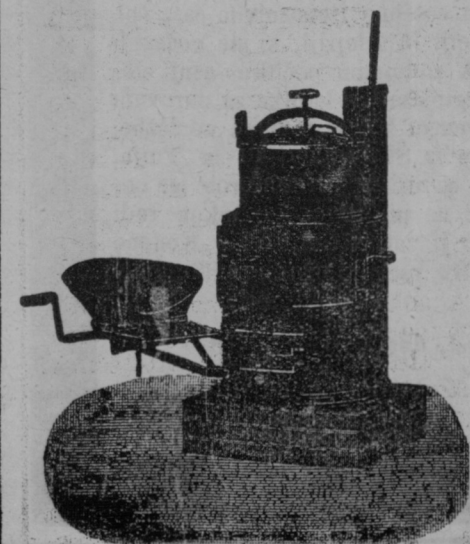
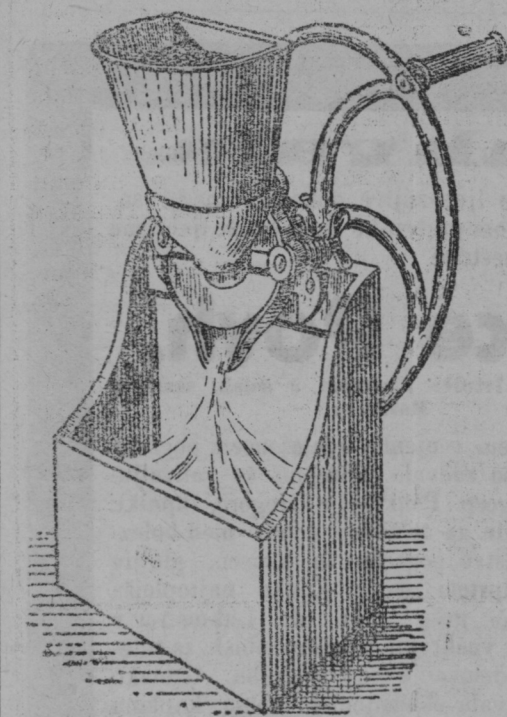
katere se ni treba mučiti ter se lahko z enkratnim klepanjem z lahkoto kosi vsake vrste travo čeli dan, naj se obrne na trdiko

J. KRAŠOVIC v ŽALCU

katere ima edino zastopstvo svetovno znanih kos znamka „Poljedelsko orodje“ in jih je tudi več tisoč že razpečala. — Za dobro kakovost kos se jamči.

Cenik na zahtevo brezplačno. 555

KOSEI **NAJNIZJE CENE!** **KOSEI**

Kupujte le domač izdelek, to je:

Emona

Dobiva se v vseh prodajalnah!

Žične ograje za ograjo vrtov in rešeta vseh vrst se dobi pri izdelovalcu J. Antloga, Maribor, Zofijin trg, zraven mestne mostne tehtaice. 601

Srab, srbečlico, garje

odstrani takoj dr. Emil Fleschevo originalno, postavno zavarovano 457

„Skaboform rjavo mazilo“.

Poskusni piskrček K 2:30, velika posoda K 4:—, posoda za celo družino K 11:—. Pri večjih naročilih za živali veljajo sledeče cene: 1 kg K 25:—, 5 kg K 100:—, 10 kg K 180:—, 25 kg K 400:—. Ekspedicijska franko. Dobiva se edino le pri izdelovalcu: Dr. Emil Flesch, Kronska lekarna, Győr (Raab), Ogrsko.

Prva slovenska razpošiljalnica svetovnoznanih srebrnojeklenih.

KOS z znamko dvoj-
ni orel z mečem,

katere so iz najboljšega najvlačnejšega jekla, lahke, na las tanko izdelane, najlepše izpeljane in za vsak kraj rabljive, se toplo priporoča.

Za vsak komad se garantira.

Pri naročilu 10 komadov, se da en komad zastonj!

Kmetovalci, ogibajte se manjvrednega židovskega blaga!

Zahtevajte cenik! 403

Edina zaloga: Ad. Gaisa nasl.

Viktor Piliš, Žalec

v Savinjski dolini.

Zaloga in zastopstvo vsakovrstnih poljedelskih strojev

IVAN HAJNY,
MARIBOR OB DRAVI
Kokošinekova ulica 23

priporoča cenjenim posestnikom vsakovrstne mlatilnice, vitelne, slamozeznice, žitne čistilne mline, sočivne in grozdne mline, stiskalnice, sejalne in kosilne stroje, sesalke, reporeznice, koruzne robkarje, pljuge, brane, motorje, črpalke za gnojnice i. t. d. Posebno priporočam pocinjene brzoparilnike v različnih velikostih, na željo s pripravo za žganje žgati.

Nadalje priporočam rečne drobilne mline s katerimi se lahko vsakovrstno žito melje na drob in fino moko. Cena K 100:—, K 140:—, K 160:— in K 180:— brez zaboja, kakor tudi večje vrste za vitelni pogon.

K najnemu nakupu toplo priporočam, posebno stroje za mlatvo, ker bode pozneje težko dobiti ter bodo še dražji. Pojasmila se točno izvrše.

Končno naznanjam, da se nahaja moja pisarna in prodajalna 489

od 1. maja t. l. naprej v

Tegetthoff-ovi ul. 45.

nasproti glavnega kolodvora.

Hranilnica in posojilnica v Selnici ob Dravi

registr. zadr. z neom. zav.,
vabi ude na

XI. redni občni zbor,

ki se vrši dne 2. junija popoldan ob 3. uri v posojilniških prostorih v župnišču.

Vrši se:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva in potrjenje rač. zaključka za l. 1917.
3. Poročilo o izvršeni reviziji.
4. Volitev nadzorstva.
5. Sprememba pravil zaradi gospodarskega odseka.
6. Slučajnosti.

Napročenega imamo gosp. Vl. Pušenjaka, da nam obrazloži in poduči in poduči o gospodarskem združništvu, da bomo spoznali njega pravi pomen. Prosimo toraj, naj se udeležijo tega občnega zbora vsi udje.

610

Načelstvo.

Vabilo na redni občni zbor Strojne zadruge v Cirkovcah, registrovana zadruga z omejeno zavezo, ki se vrši dne 26. maja 1918 ob 1/2 5. uri popoldne v posojilniških prostorih.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva, 2. Odobritev rač. zaključka za l. 1917. 3. Volitev načelstva in nadzorstva, 4. Čitanje zapisnika o izvršeni reviziji. 5. Slučajnosti.

613

Načelstvo.

A VII 211/18

8. maja

OKLIC!

V zapuščinski zadevi Neže Sturmberger se bode

dne 18. maja 1918 dopoldne ob 8. uri

prodalo na javni dražbi na licu mesta v Dravcih št. 18. sledeče:

642 l starega vina izklicna cena	4 K pro liter
330 l novega vina	4 K » »
330 l jabolčnice	1 K » »

Cene se razumejo od kleti brez posode.

Izkupilo je takoj v roke sodnega odposlanca položiti. S tem gre vsaka nevarnost blaga na kupca. Vino je od kupca takoj prevzeti.

C. kr. okrajna sodnija Ptuj odd. VII.,
dne 8. maja 1918.

609

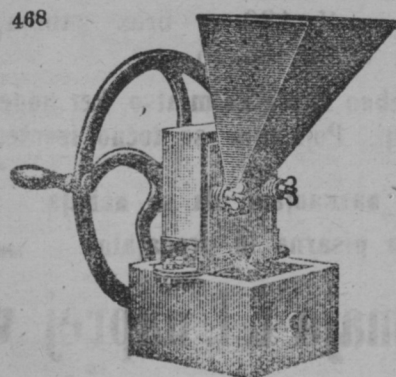
Bencin-motor se prodaja.

10 konjskih moči 1100 obratov v eni minuti. Fabrikat „Dion de Bouton“ z Poš-ovo vžigalnice. Cena 2800 K. Jakob Drevenšek, p. Sterntal pri Ptuj.

614

Ročni mlin za žito

468

Moj originalni ročni mlin, ki je osobito prikladen za krupno žrmlenje kakor za fino mletje vsake vrste žita, napravljen je enostavno, ali pa za drugo trajanje s ločami za mlenje, kateri se mnogo izmenjava iz trvdkega materiala, pa je skoro neistrošljiv. Neobhodno potrebno je

k hiši. Model 4 z ročnim kretalom za male poslove, težak 7 kg K 100, model za 5 kolača za ročni pogon za večje posle, težak okoli 12 kg K 120. Oprema iz Dunaja za naprej poslani znesek: Generalno zastopstvo.

MAX BÖHNEL, Dunaj, IV., Margarethenstrasse št. 77.

Senzacionalna novost!

LURION

krema-vosek za čevlje.

V 5 minutah

more vsak od 1 komada Lurion krema-voska za čevlje skuhati četrt kilograma najboljšje kreme za čevlje. Cena 2 K. Dobiva se povsod!

Montanwachs-Werke A.G.

Dunaj, IX. Nussdorferstr. 20.

MLATILNICE,

slamorenice in druge poljedelske stroje prodaja po nizki ceni: Jos. Osolin, Laški trg.

536

Ročni mlini

za koruzo, pšenico rž, i. t. d., kateri meljejo vsako zrnje na najfinejšo moko, dobavlja samo Češka trvdka JIŘI FINKE, Prague II. 1957.

Trgovcem veliki popust. (7 Mosse)

Zahvala.

Za vse ljubeznjive dokaze srčnega sočutja povodom prebriske izgube naše ljubljene hčerke in sestrice

Elice Povh,

gojenke III. letnika v samost. č. šolsk. sester v Mariboru,

izrekamo vsem cenjenim udeležencem pogreba najprisernejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo preč. gosp. Pankraciju Gregoru, župniku venčeselskemu za tolažilne obiske med boleznijo, za vodstvo pogreba in krasen, ginljiv govor ob odprtem grobu. Enako najtoplejša zahvala preč. gosp. prof. dr. Lukman-u v Mariboru za večkratni tolažilni obisk, za udeležbo in sodelovanje pri pogrebu. Istotako priserčna zahvala slovenjebistriškemu kaplanu preč. gosp. Mart. Golobu za udeležbo. Dalje se zahvaljujemo posebnostno ljubeznivim čast. šol. sestram Lavrenciji in Alojziji, ki ste počastili rajno na potu k zadnjemu počitku, cenj. gosposdičnam kolegijam III. letnika za darovani krasni grobni venec, kakor tudi za udeležbo, cenj. učiteljstvu iz Slov. Bistrice in Tinja, mladenkam, ki so okrasile njen grob ter nesle njeno krsto na pokopališče, kakor tudi pevkam, ki so ji zapele v slovo. Končno hvala za spremstvo vsem znancem, prijateljem in sorodnikom.

Sv. Venčesl, dne 9. maja 1918.

Žalujoča rodbina nadučitelja Povh.

607

Moštna esenca.

Z ene steklenice moštne esence 20 K lahko pripravite 150 litrov izborne domače pijače. Za pripravo te izvrstne in neškodljive domače pijače se je dobilo uradno dovoljenje. Dobiva se samo v medicinalni drožeriji Maks Wolfram, Maribor, Gosposka ulica 33.

565

V Prvi gorenjski razpošiljalnici

IVAN ŠAVNIK, Kranj se dobi

po celem svetu znana „Gorenjska kosa“, katera je izdelana iz fine, srebrno-jeklene tvarine. Lahka kot pero, z njo kosi lahko vsaka ženska.

Kdor še ni poskusil te neprekosljive kose, naj si jo naroči takoj, ker se je bati, da bodo pozneje zmanjkale. Za vsako koso se jamči.

Dolgost in cene kos so:

50	55	60	65	70	75	80	85	90
pesti 5	5 1/2	6	6 1/2	7	7 1/2	8	8 1/2	9
K 8.—	8,20	8,40	8,60	8,80	9.—	9,20	9,40	9,60

272

Trgovci pri večjem odjemu dobe popust.

Zahvala.

S potrjim in žalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je naš blagi sin in brat

Jožef Dolajš,

kmetski sin in kot vojak pri Sv. Jurju v Sl. gor.

dne 29. aprila v 20 letu svoje starosti spreviden s sv. zakramenti, doma mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se je vršil v sredo dne 1. maja 1918 zjutraj.

Vsem, ki so našega blagega pokojnika že na mrtvaškem odru tako redno in ga potem v obilnem številu obiskali in spremili k večnemu počitku, se iskreno zahvaljujemo, prečastiti duhovščini, ter vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so izkazali ljubezen in sočutje, da so spremili blagega pokojnika še v tako obilnem številu na njegovi zadnji poti.

Priporočamo ga v pobožno molitev in blag spomin!

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 13. maja 1918.

611

Žalujoči starši, brat in sestre.

ZAHVALA.

Povodom smrti preljubljenega in nepozabnega moža in očeta

Mihaela Holobar,

ki je dne 27. aprila po kratki, mučni bolezn, previden s sv. zakramenti za umirajočega popolnoma vdan v božjo voljo v Gospodu zaspal, nas veže dolžnost iskrene hvaležnosti napram vsem, ki so nam v tem mukepolnem času na kakoršenkoli način bili v pomoč. — Posebno se zahvaljujemo tukajšnji preč. redovni duhovščini, ki je blagemu pokojniku s svojimi obiski v bolezn lajšala trpljenje ter ga tako slovesno spremila k zadnjemu počitku. Nadalje Bog plačaj tukajšnjim velečnim tržanom, posebno g. županu Golobu in g. Kirbischu in drugim, ki so pri pogrebu svetili in nosili, ter obema zastavonošema g. Pamplu in Vogrinu, kakor tudi pevcem in pevkam, ki so mu pri hiši žalosti in na pokopališču zapeli v slovo. Obilno povrni Bog vsem pogrebcem, ki so mu posodili zadnjo pot, ter vsem kropilecem, ki so ga prišli kropiti. — Priporočamo dragega pokojnika v molitev in hvaležen spomin.

Sv. Trojica v Slov. gor., 30. aprila 1918.

606

Žalujoči Holobarjevi.